

عید قربان

روز از خود کذشتن

الف. آشوری

خاستگاه عید

عیدهای اسلامی از جهت «مناسبت» به سه گروه تقسیم می‌شوند:

- ۱- به مناسبت «اشخاص» مانند تولد اولیای خداوند
- ۲- به مناسبت «اعمال» مانند عیر فطر و قربان
- ۳- به خاطر «رویدادها»؛ اعم از وقایع اجتماعی و ... مانند عید غدیر، مبعث و آغاز امامت‌ها - که معمولاً تحت تأثیر مراسم شهادت امام قبل قرار می‌گیرد و انجام نمی‌شود - و وقایع فرعی مانند ازدواج حضرت علی علیه السلام و فاطمه علیه السلام. خاستگاه عید قربان رویدادی است که برای حضرت ابراهیم علیه السلام رخ داد اما باید دانست که مراسم قربانی در حج - که در مراحل پایانی اعمال حج، انجام می‌شود - به منزله قبولی اعمال مذکور و اثبات تسلیم بودن شخص در برابر خواست پروردگار متعال است. بر

القيامة زفت اربعة ايام الى الله عزوجل
كما تزف المurous الى خدرها؛ يوم الفطر
و يوم الأضحى و يوم الجمعة و يوم
الغدير؛^۳ وقتی روز قیامت شود، چهار روز
خود را برای خدای عزوجل مانند آرایش
کردن عروس برای شوهر، می آرایند؛ روز
فطر، روز أضحى (قربان)، روز جمعه و روز
غدیر.

۴- امام سجاد^{علیه السلام} نیز در پاسداشت این
روز می فرماید: «اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مَبَارِكٌ
مِيمُونٌ وَ الْمُسْلِمُونَ فِيهِ مُجَمَعُونَ فِي
أَطْهَارِ أَرْضِكَ يَشْهُدُ السَّائِلُونَ مِنْهُمْ
وَالظَّالِمُونَ وَالرَّاغِبُونَ وَالرَّاهِبُونَ وَأَنْتَ النَّاظِرُ
فِي حَوَالِجِهِمْ فَاسْتَلِكْ بِجُودِكَ وَكَرْمِكَ وَ
هُوَ أَنَّ مَا سُأْلَتْكَ عَلَيْكَ أَنْ تَصْلِي عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ...»^۵ خدایا! این روزی بابرکت و
فرخنده است و مسلمانان در آن، در اطراف
زمین تو اجتماع کردند (برای عبادت) و
درخواست کننده (آمرزش) و طلب کننده
(نعمت) و خواهنده (پاداش) و ترسنده (از
عذاب) حاضر می شوند و تو ناظر نیازهای

این اساس نوعی نظریسازی^۱ بین دو عمل
حضرت ابراهیم^{علیه السلام} و حاجی صورت
می گیرد و مسلمانان به دلیل موفقیت در
این آزمون شایستگی دریافت اجر و پاداش
الهی را می یابند.

آری، به این خاطر است (یکسانی در
نتیجه اعمال) که حاجی به مقام تسلیم
شدگان می رسد و لیاقت می باید مورد
بشارت حق قرار گیرد. که نتیجه چنین
 توفیقی، عید، مبارک و فرخنده بودن چنین
روزی خواهد بود و سخنان معصومان^{علیهم السلام}
به همین حقیقت اشاره دارد.

۱- قال المصوم^{علیه السلام}: «الاعياد اربعة:
الفطر، والاضحى، والغدير و يوم
الجمعة»؛^۲ عیدها چهار تاست، فطر، قربان،
غدیر و روز جمعه.

۲- قال المصوم^{علیه السلام}: «هل للMuslimين
عبد غير الأضحى و الفطر؟»^۳ آیا برای
مسلمانان غیر از قربان و فطر عیدی
هست؟

۳- امام صادق^{علیه السلام} فرمود: «اذا كان يوم

آنان هستی، پس به سبب بخشش و
نیکی ات و آسان بودن برای تو آن چه را که از
تو می خواهم، از تو درخواست می کنم که بر
محمد و آل محمد درود فرستی و

۵ زینت عید قربان

آن گونه که گفتیم، عنصر رسیدن به
مقام تسلیم و دست یافتن به مقام تقوای
الهی موجب شده که بنده استحقاق پاداش
یابد؛ به عبارت دیگر از لحاظ محتوایی،
امری تعالی بخش موجب عید می شود، به
همین ترتیب در مقام نکو داشت آن روز،
اعمالی شایسته است که همخوان با آن
محتوها باشد و بر این اساس است که تأکید
فراوانی در بیان اذکاری چون: لا اله الا الله،
الله اکبر و ... که همه نشان از آن محتوای
والا و مقام تسلیم بنده دارند، شده است.
پیامبر اکرم ﷺ خود در این باره می فرموده
«زَيَّنُوا الْعِيدَيْنَ (فِطْرٍ وَ قُرْبَانًا) بِالْتَّهْلِيلِ فِي
الْكَبِيرِ وَ التَّحْمِيدِ وَ التَّقْدِيسِ؛ دُوْعَى عِيدُ
(فِطْرٍ وَ قُرْبَانًا) رَا بَا لَا اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ،
الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَبَحَنَ اللَّهُ زِينَتْ دَهِيدَ».
همین طور کارهایی مانند: خوشبوکردن
خود، رعایت پاکیزگی^۷، شادکردن دیگران^۸
و ... در این روز نیز در همین راستا قابل تأمل
است.

آمادگی و رود به عید قربان

برای انجام موفقیت‌آمیز اعمال روز

اعمال ویژه‌ای نیز برای این شب بیان شده است که برخی از آن‌ها عبارتند از:

۱- شب زنده‌داری

۲- زیارت امام حسین علیه السلام

۳- دعای یادائمه الفضل علی البریه
۱۳....

حاجیانی که در مشعر هستند، در این شب سنگ‌های لازم را برای رجم شیطان در روز دهم آماده می‌کنند و با تضرع و دعا قلب خود را آماده پذیرش رحمت الهی در روز عید می‌گردانند.

میرزا جواد ملکی تبریزی پیرامون اهمیت این شب می‌نویسد: «در فضیلت و ارجمندی این شب، همین بس که روایت شده حضرت امیر در چهار شب یکسره خویش را وقف خدا می‌کرد و با هیچ چیز، حتی چیزهای مباح و رواز خدا و یاد خدا غافل نمی‌شد». ^{۱۴}

و این شب یکی از آن‌هاست.

۵ روز عید قربان

برای روز عید نیز، اعمالی در نظر گرفته

عید، لازم است مدتی قبل از عید برای ورود به آن آماده شد. «شب عید» بهترین، طبیعی‌ترین و نزدیک‌ترین زمان برای این کار است. زیرا به محض آمادگی شب، به روز عید وصل می‌شود، کمترین خلل ممکن است برای از بین بردن زمینه‌های موفقیت در اخذ پاداش و اجر پیش آید. از این رو رسول اکرم علیه السلام می‌فرمود:

«خداآنداز هرچه که آفرید تعدادی را برای خود برگزید، از میان شب‌ها: شب‌های جموعه، شب‌نیمة شعبان، شب قدر و شب‌های عیدفطر و قربان را برگزید و از میان روزها: روزهای جموعه و عید را انتخاب کرد». ^۹

امام علی علیه السلام نیز می‌فرمود:

شایسته می‌دانم آدمی در سال چهار شب دست از کار بکشد و به عبادت مشغول باشد: شب عید فطر، شب عید اضحی، شب نیمة شعبان و شب اول رجب». ^{۱۰}

ائمه علیهم السلام خود نیز در عمل چنین بودند و این شب را به عبادت و بنده‌گی می‌گذراندند و از کار دست می‌کشیدند «یفرغ نفسه ليلة النحر و ليلة الفطر». ^{۱۱} رسول خدا علیه السلام فرمود: «من احیا ليلة العید لم یمت قلبه يوم یموت القلوب؛» ^{۱۲} کسی که شب عید را بسیدار بماند، روزی که قلب‌ها می‌میرد، قلبش نمی‌میرد.

مراسم است. مراسmi که دقیقاً از شؤون رهبری و حکومتی است و باید به دست صالحان اقامه شود. لذا از امام باقر علیه السلام می خوانیم که: «ما من عبید للمسلمین اضحت و لافطر الا و هو يجده فيه لآل محمد حزن و قيل لم ذلك؟ قال: لأنهم يرون حقهم في يد غيرهم»^{۱۷}

عیدی برای مسلمان‌ها، از اضحتی و فطر نیست مگر این که برای آل محمد غم و اندوه، تجدید می‌شود، پرسیده شد چرا این گونه است؟ فرمود: چون آل محمد حق خود را در دست دیگران می‌بینند.

۵ شکوه نماز عید

اوج شکوه نماز عید با حضور امام معصوم علیه السلام را باید در نمازی دید که قرار بود به امامت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام بر پا شودا حرکتی که هراس در دل مأمون انداخت و امام را وادار کرد نماز را اقامه نکنند. یاسر خادم وریان بن صلت می‌گویند. وقتی امام موضوع خلافت را نپذیرفت، مأمون او را وادار به پذیرش ولایته‌هدی کرد. امام سرانجام با شرایطی پذیرفت... علی ان لا آمر و لا انهی و لا افتی و لا أقضی ولا أولی ولا اغیر شيئاً مما هو قائم و تعفیني من ذلك كله؛ به این شرط که امر و نهی نکنم، فتواندهم، قضاؤ نکنم، ولايت ندهم، عزل نکنم و چیزی را که

شده است که مسلمان را بیش از پیش در مسیر دریافت رحمت و مغفرت الهی قرار می‌دهد. این اعمال عبارتند از: طهارت (غسل)، نماز عید، دعاهای مخصوص مانند دعای چهل و هشت و چهل و شش صحیفة سجادیه، دعای ندب و قربانی کردن، خواندن تکبیر و ... که ما به اختصار به دو مورد اشاره می‌کنیم.

۱- نماز عید قربان

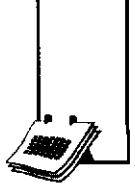
این نماز، یکی از مظاهر شکوه و بزرگی امت اسلامی در بین ملل جهان است - در کشور ما چنان که شایسته آن است، بدان پرداخته نمی‌شود - در اهمیت این بعد نماز عید، تنها کافی است به روایت امام صادق علیه السلام بسنده کنیم که فرمود: «قبل لرسول الله يوم فطر او يوم اضحي لو صليت في مسجدك. فقال اني لاحب ان ابرز الى آفاق السماء؛ به رسول الله پیشنهاد شد کاش روز فطر یا قربان در مسجد خود نماز می‌خواندید! فرمود: دوست دارم که به آفاق آسمان نظر بیافکنم».^{۱۸} و روایات دیگری تأکید دارد: «لا صلاة يوم الفطر والاضحى الا مع امام ...»^{۱۹} نمازی در روز فطر و اضحتی نیست، مگر با امام.

تأکید بر امام نه صرفاً به خاطر جماعت که به خاطر ارزشی و مکتبی بودن این

هست تغییر ندهم و از همه این‌ها مرا معاف
کنی ...»

مأمون نیز شرایط امام را پذیرفت. تا این
که روز عید قربان فرا رسید. یاسر خادم
می‌گوید: «مأمون شخصی را نزد امام
فرستاد و پیام داد که سوار شود و به نماز عید
حاضر شود و نماز عید و خطبه را اقامه کند.
امام از پذیرش آن امتناع کرد و موضوع
شروط لایتعهدی را یادآور شد. مأمون
اظهار کرد که تنها برای اطمینان قلبی مردم
و شناخت برتری تو می‌خواهم چنین کنی.
اما امام همچنان نمی‌پذیرفت تا این که
مجبور شد. آن گاه فرمود: ... ان لم تعنی
خرجت كما خرج رسول الله ﷺ
وامير المؤمنين ع؛ اگر نمی‌پذیری، من آن
گونه برای نماز خارج می‌شوم که رسول
خدائیجه و امیر المؤمنان ع خارج
می‌شدند...».

مأمون پذیرفت و اعلام کرد هر گونه که
صلاح می‌دانی، عمل کن. طبق دستور او
مردم صبح زود در خانه امام اجتماع کردند.
سرداران، سپاهیان، مردم از بزرگ و
کوچک، زن و مرد و پیر و جوان همه در
کوچه‌ها و معابر گرد آمدند. عده‌ای هم به
ناچار به پشت بام‌ها رفته‌اند. تا این که طلوع
خورشید، آسمان مرو را روشن کرد. امام در
این لحظه غسل کرد؛ عمامه سفیدی از پنبه
بر سر گذاشت و یک سر آن را به روی سینه و
سر دیگر را در میان دو شانه انداشت؛
دامن به کمر زد و به همه پیروانش نیز فرمود
مثل او عمل کنند. آن گاه عصای
پیکان داری به دست گرفت و بیرون آمد. ما
در آن لحظه پیش‌بیش حضرت بودیم. او
پابرهنه بود و ... وقتی که حرکت کردیم، سر
به سوی آسمان برداشت و چهار بار تکییر
گفت. ما گمان بردیم که آسمان و در و دیوار

این احساسات پاک را به نمایش گذاشتند. میرزا جواد ملکی تبریزی در این باره می‌نویسد: «سپس نماز عید را به جای آور و چه خوب است نماز را روی خاک بگذاری تا با خصوص و خاکساری بیشتری همراه باشد و پس از نماز دعاهای ویژه‌ای را که روایت شده بخوان. به ویژه دعای ندبه را زیاد مبره؛ دعایی که به ما می‌آموزد در این روزگار، روزگار غیبت امام زمان (عج) باید چگونه باشیم، انتظار و امیدمان به فرج و ظهور او تا چه پایه باشد و اندوه و افسوس‌مان از دوری و غیبت او تا چه زمان؟...»^{۱۹}

قربانی

برای حاجی بعد از رمی جمرة عقبه و برای مردم شهرها بعد از نماز عید، نوبت به قربانی می‌رسد.

با این تفاوت که این عمل برای حجاج واجب و برای مردم امری مستحب است. ما ابتدا به موضوع قربانی از منظر قرآن کریم (حج آیات ۳۰ تا ۳۷) به صورتی گذرا اشاره می‌کنیم:

۱ - دعوت به پاس داشتن برنامه‌های خدا

ذلک و من يعظ حرمات الله فهو خير له عند ربيه: «(مناسک حج) این است و هر کس برنامه‌های الهی را پاس دارد، برای او نزد پروردگارش بهتر است.»

همه هماهنگ با او الله اکبر ... می‌گویند. ارشی‌ها و کشوریان با نظم ویژه‌ای صفت در صفت منتظر بودند تا این که امام از خانه بیرون آمد. دم در ایستاد و فرمود «الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر. [الله اکبر] على ما هدانا. الله اکبر على ما رزقنا من بهيمة الانعام و الحمد لله على ما ابلاتنا» همه جمعیت با حضرت هم نوا شدند. سراسر مرو یکپارچه به گریه، شیون و فرباد تبدیل شد. هنگامی که سرداران دیدند امام با پای برخنه و لباس‌هایی بسی‌آلایش حرکت می‌کند، از مرکب‌های خود پایین آمدند و پا برخنه، همراه امام حرکت کردند. حضرت در هر ده قدم می‌ایستاد و سه بار تکبیر می‌گفت و زمین و زمان با او همراهی می‌کردند.

به مأمون گزارش کردند. فضل بن ذوالریاستین گفت: ای امیر مؤمنان! اگر رضا با همین وضع به مصلی برسد، مردم مفتون و شیفته او خواهد شد. بهتر این است که او را برگردانید.

مأمون نیز چنین کرد و امام کفش و لباسش را پوشید و سوار شد و برگشت.^{۲۰} آری، این است آثار شکوه علوی در نمازهای عید: امری که مؤمنان باید بر آن حسرت بخورند و آه از نهاد خود برکشند. همان گونه که عارفان شیعی در آثار خود،

اسم اللہ علی ما رزقہم من بھیمة
الانعام»؛ «برای هر امتی قربان گاہی قرار
دادیم تا نام خدا را برقھار پایانی که به آنان
روزی داده ایم، برند.»

۷- تسليم در مبارہ خدا
«فاللهکم واحد فله اسلموا»؛ «خدای
شما یکی است پس تسليم او شوید.»
۸- بشارت به تسليم شوندگان
«و بشر المختین»؛ «متواضعان و
تسليم شوندگان را بشارت بدہ.»

۹- ویلاگی تسليم شوندگان
«الذین اذا ذکر اللہ و جلت قلوبهم
والصابرین...»؛ «کسانی که وقتی نام خدا
برده شود، قل هایشان پراز خوف می شود و
در مقابل مصیت هایی که به آن ها می رسد،
صابر هستند و نماز را به پامی دارند و از آن
چه روزی شان کردیم اتفاق می کنند.»

۱۰- ایثار از بیندین
«والبدن جعلناها لكم من شعائر اللہ
...»؛ «شتراهای چاق را برای شما از شعائر
اللہی قرار دادیم.»

۱۱- قربانی موجب خیر و برکت
«لکم فیها خیر»؛ «برای شما در آن
خیر و برکت است.»

۱۲- آداب قربانی (با نام خدا شروع
شود).

﴿فاذکروا اسم اللہ صواف﴾؛ «نام خدا

۲- خالص بودن
حنفاء لله غیر مشرکین به و من
یشrk بالله فکائنا خر من السما ...؛
«برنامه حج را انجام دهید» در حالی که
همگی خالص برای خدا باشید و هیچ گونه
همتایی برای او قائل نشوید و هر کس
همتایی برای او در نظر بگیرد، گویی از
آسمان سقوط کرده و پرندگان او را
می ریابند و یا تندباد او را به جای دور دستی
پرتاب می کند.»

۳- شعائر خدا
«ذلک و من يعظُم شعائر الله فانها
من تقوی القلوب»؛ «این است (مناسک
حج) و هر کس شعائر الهی را بزرگ بداند،
پس آن از تقوی قلبها است.»

۴- نشانه تقوی
«... من يعظُم شعائر الله فانها من
تفوی القلوب»؛ «هر کسی شعائر خدا را
بزرگ بدارد پس آن از تقوی قلبها است.»
۵- دل کدن از منافع در لحظه موعود:
«لکم فيها منافع الى اجل مسمى ثم
 محلها الى الیت العتیق»؛ «در آن حیوانات
قربانی، برای شما منافعی است تا زمان
معین (زمان ذبح) پس محل آن خانة
قدیمی و گرامی [کعبه] است.»

۶- دراگیر بودن امتعجان با قطع علایق:
«و لكل امة جعلنا منسكا ليذكرها

لاشريك له و بذلك امرت و انا من المسلمين. اللهم منك و لك بسم الله والله اكبر. اللهم تقبل مني؛ به نام خدا، رو به سوی او می کنم که آفریدگار آسمانها و زمین است. او را یگانه و یکتا می دانم. فرمان او را گردن می نهم. برای او هیچ شریکی نمی شناسم. هماناکه نماز من و نیاش من و زندگی من و مرگ من برای خدا، پروردگار جهانیان است و شریکی ندارد و به آن امر شده ام و از تسلیم شدگان هستم. خدایا [این قربانی] و همه چیز از تو و برای تو است. به نام خدا و خدا بزرگتر است. خدایا از من بپذیر».

رابرید در حالی که به صف ایستاده اند....».

۱۳- اطعام فقیران از گوشت قربانی
«فإذا وجبت جنوبها نكلوا منها واطعموا»: وقتی پهلوهایشان آرام گرفت، از گوشت آنها بخورید و بخوارنید.»

۱۴- فراگیر بودن اطعام
«اطسموا القانع و المعتز»:
 «مستمندان قانع و مستمندان اعتراض کننده را اطعام کنید.»

بدیهی است هر یک از چهارده عنوان فوق، خود سرفصلی برای تبیین فلسفه و آثار و آداب قربانی است که برای پرهیز از طولانی شدن بحث، خوانندگان محترم را به مطالعه تفاسیر ذیل آیات مذکور فرا می خوانیم و پایان مقاله حاضر را به دعای امام علی علیه السلام هنگام ذبح اختصاص می دهیم. دعایی که در آن نیز مقام تسلیم محض را نظاره گر هستیم.

آری، تمام اعمال حج، تمام اعمال مربوط به عید قربان و تمام اعمال مربوط به خصوص قربانی کردن حتی نیت و دعای آن نیز در راستای «تسلیم محض بودن» است.

«بِسْمِ اللَّهِ وَجْهُهُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حِينَفَا مُسْلِمًا وَ مَا إِنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

پیو شست ها:

- ۱۱- همان، ج ۹۱ ص ۱۲۸.
- ۱۲- وسائل الشیعه، ج ۵ ص ۱۳۹.
- ۱۳- مقاتیع الجنان، اعمال روز دهم ذی الحجه و
- ۱۴- سلوک عارفان، ص ۳۹۷.
- ۱۵- اصول کافی، ج ۳، ص ۴۶۰.
- ۱۶- بحار الانوار، ج ۹۰ ص ۲۰۴.
- ۱۷- اصول کافی، ج ۳، ص ۱۷۰.
- ۱۸- همان، ج ۱، صص ۴۸۹ و ۴۹۰.
- ۱۹- سلوک عارفان، ص ۴۰۰.
- ۲۰- عبد‌سعید قربان عبدی است که انسان‌های آگاه را به یاد قربانگاه ابراهیمی می‌اندازد. قربانگاهی که درس فدائکاری و جهاد در راه خدای بزرگ را به فرزندان آدم و اصفیا و اولیای خدا من دهد. امام خمینی، صحیفة نور، ج ۱۸، ص ۸۷.
- ۲۱- بحار الانوار، ج ۸۶ ص ۲۷۶ و ج ۸۹ ص ۲۷۶ و ج ۹۸ ص ۳۵۱.
- ۲۲- همان، ج ۲۷، ص ۱۷۲.
- ۲۳- بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۳۲۳، اقبال الاعمال، ص ۴۶۴.
- ۲۴- صحیفة سجادیه، دعای ۴۸.
- ۲۵- کنزالعمال، ح ۲۴۰۹۴ و ۲۴۰۹۵.
- ۲۶- وسائل الشیعه، ج ۵ ص ۱۱۵، اصول کافی، ح ۷۱۴ ص ۱۷۰.
- ۲۷- بحار الانوار، ج ۹۸ ص ۱۸۲.
- ۲۸- همان، ج ۹۱ ص ۱۲۶.
- ۲۹- همان، ج ۹۷ صص ۳۶، ۳۹، ۴۷ و ۸۷ و ج ۹۱.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی